

غربتی حصاری

غربتی حصاری (qor.ba.ti-ye-he.sa.ri)، - آگره ۹۶۶ / ۹۹۲، شاعر تاجیک. در حصار شادمان زاده شد. از مریدان حسین خوارزمی، صوفی نامی فرارود در سده نهم هجری بود. به هندوستان سفر کرد و به دربار جلال الدین اکبر گورکانی (۹۶۳ - ۱۰۱۴ق) راه یافت. چون درگذشت، پیکرش را در جوار مدرسه شیخ فرید آگره به خاک سپردند. غربتی حصاری غزل را نیکو می سرود. وی اشعارش را در دیوانی فراهم آورده، اما این دیوان باقی نمانده است. نمونه هایی از اشعارش در تذکره ها به یادگار مانده است.

منابع: تاریخ نظم و نثر، ۴۳۱/۱؛ تذکره الشعراء غنی، ۲۰۵؛ دایرة المعارف شوروی تاجیک، ۲۶۴/۸؛ ریاض العارفین، هدایت، ۲۵۹/۲؛ شام غریبان، ۱۹۳ - ۱۹۴؛ شمع انجمن، ۳۴۱؛ مخزن الغرائب، ۴۸۸/۳ - ۴۸۹؛ منتخب التواریخ، بدایونی، ۲۹۱/۳ - ۲۹۲؛ نفائس المآثر، ۲۹۷.

Ғурбатии Ҳисорӣ

Ғурбатии Ҳисорӣ, ... - Агра 966/992 қ., шоири тоҷик. Дар Ҳисори Шодмон зода шуд. Аз муридони Ҳусейни Хоразмӣ, сӯфии номии Фароруд дар садаи нухуми ҳичрӣ буд. Ба Ҳиндустон сафар кард ва ба дарбори Ҷалолиддин Акбар Гурконӣ (963-1114 қ.) роҳ ёфт. Чун даргузашт, пайкарашро дар чавори мадрасаи Шайх Фариди Агра ба хок супурданд. Ғурбатии Ҳисорӣ ғазалро неку месуруд. Вай ашъорашро дар девоне фароҳам оварда, аммо ин девон боқӣ намондааст. Намунаҳое аз ашъораш дар тазкираҳо ба ёдгор мондааст.

Манбаъҳо: Таърихи назму наср, 1/431; Тазкират-уш-шуарои Ғанӣ, 205; Энциклопедияи шуравии тоҷик, 8/264; Риёз-ул-орифин, Ҳидоят, 2/259; Шоми ғарибон, 193-194; Шамъи анҷуман, 341;

мхзан-ул-ғаройиб, 3/488-489; Мунтахаб-ут-таворих, Бадюни,
3/291-292; Нафоис-ул-маосар, 297,

Қубодиёни

Донишномаи адаби форсӣ. Адаби форсӣ дар Осиёи Миёна. –
Техрон: Интишороти вазорати фарҳанг ва иршоди исломӣ, 1380, ҷ. 1,
сах. 633.